

az öntudattal mossza meg tanítványainak lábát /Jn. 13,1/, és ezzel a vallomással kezdi főpapi imáját: "Atyám, eljött az óra" /Jn. 17,1/.

Miből értette meg Megváltónk, hogy most jött el számára az óra? Külső eseményekből. És itt gondoljunk arra is, hogy messiási munkája megkezdésének óráját is hasonlóan külső eseményekből érti meg: János börtönbe vettetett, nem hangzik Júdea pusztaiban többé a kiáltó szó: "Térjete meg!" S Ő ezt úgy értelmezi, hogy most jött el az Ő órája: "Ettől fogva kezdte Jézus prédikálni..." /Mt 4,12-17. És most? Most is itt vannak a külső események: Mária drága nárdus olaja, a főpapok szenvedélyes gyűlölete /Jn 11,47-53/, a választott nép magatartása, nem hisznek benne /37/, megvetik és nem veszik be beszédeit /48/, és a pogányok vágyakozása /Jn 12,20-21/. Most jött el az Ő órája. Az események jézusi értelmezése azonban azt is jelenti, hogy Őt nem az események sodorják tovább, hanem Ő maga irányítja immár azok további alakulását: "Azért szeret engem az Atya, mert én leteszem az én életemet, hogy újra felvegyem azt. Senki sem veszi azt el én tőlem, hanem én teszem le magamtól. Van hatalmam, hogy letegyem és van hatalmam, hogy újra felvegyem azt. Ezt a parancsot vettem az én Atyámtól." /Jn 10,17-18/

3. Jézus a döntés órájában. a/Ez az óra a megdicsőíttetés órája. Ő maga mondja ezt tanítványainak, vagy a görögöknek. De hogyan lesz azzá? Hiszen az események, a körülmények két utat kínálnak fel: vagy elmegy diadalmenetben Hellén földre, vagy elmegy töviskoronát viselve a Golgota hegyére. Az előbbi úton kikerülheti a Keresztet, megtarthatja életét. Az utóbbi azonban életének elvesztését jelenti. Az evangélista őszintén megírja, hogy Jézus lelkében háborúság dúl és nem is tudja,